

[Per Hækkerup.]

højere uddannelse som helt nye mellemformer for uddannelse. Virkningen heraf vil ikke alene vise sig i en øget beskæftigelse for selve de pågældende fag, men også række videre ud til områder, hvor beskæftigelsen er afhængig af tilstrækkeligt uddannet mandskab i flaskehalsene. I vid udstrækning er et gunstigt resultat med hensyn til denne form for udjævning af beskæftigelsen afhængig af medvirken fra de to parter på arbejdsmarkedet. Den nylig afgivne betænkning om uddannelsen af ikke-faglærte arbejdere er i denne henseende særdeles lovende. I den foreslås helt nye uddannelsesmuligheder for de ikke-faglærte arbejdere, der vil formindske skellet mellem faglært og ufaglært. Betænkningen bryder med tidligere vanetænkning og stiller helt udogmatiske forslag. Uden at bryde med mesterlæren foreslås en smidiggørelse af arbejdsmarkedet. Det mest bemærkelsesværdige ved betænkningen er sikkert, at den er tiltrådt af begge parter på arbejdsmarkedet. Det vil utvivlsomt være en kærkommen opgave for arbejdsministeren at bearbejde betænkningen i sommerens løb, således at tinget ret hurtigt i det nye år kan få forelagt forslag til tankernes virkeliggørelse.

Betragter man således udviklingen i de forløbne to år siden den nuværende regerings dannelse, aftegner der sig et billede af en rolig, fremadskridende udvikling med stigende produktion og beskæftigelse, med stigende opsparing og investering og med en relativt roligere prisudvikling, end vi ellers har været vant til det i årene efter krigen. Det må være en given bestræbelse at fastholde denne udvikling. Den har krævet en forholdsvis stram finanspolitik, som ikke har gjort det muligt at imødekomme oppositionens krav om store skattelettelser, hvor kærkomne disse end kan være. Regeringens holdning er i denne henseende blevet støttet af nationalbankens og andre bankers advarsel mod at slippe de finanspolitiske tøjler. Opgaven er at føre en balanceret politik, der forener den store beskæftigelse med bibeholdelse af ligevægt i betalingsforholdet til udlandet. De øvrige sider af den økonomiske politik må stort set indrette sig herefter.

Som den økonomiske udvikling har været præget af ro, har det også været tilfældet med den politiske. Ganske vist har oppositionen i vinterens løb samlet sig sammen til at stille nogle dagsordensforslag, men de har aldrig berørt de centrale politiske emner. Det har været udenværkerne, der har givet oppositionen anledning til at lave lidt torden, og selv om dagsordensforslagene naturligvis ikke har omhandlet ligegyldige spørgsmål, har de vel meget haft karakteren af teatertorden.

Det vigtigste lovgivningskompleks, der er ført igennem i årets løb, er utvivlsomt bolig- og lejelovene. For at sikre det størst mulige byggeri og for at bringe de uundgåelige lejeforhøjelser under kontrol vedtoges en forlængelse såvel af loven om støtte til boligbyggeriet som af lejeloven. Jeg skal ikke gå nærmere ind på en omtale af det store lovkompleks, som ved gennemførelsen blev diskuteret indgående i tinget, men alene konstatere, at oppositionen ikke kunne medvirke til dets gennemførelse, selv om det fra alle sider erkendtes, at det var nødvendigt med en forlængelse og revision. Grunden til, at oppositionen ikke ville medvirke, var ikke lejeforhøjelsernes størrelse, men i første række den omstændighed, at kun en mindre del af provenuet gik til ejerne. Især den del af lejeforhøjelserne, der via den forhøjede grund- og ejendomsbeskatning går til forskellige boligformål og til lettelse af den kommunale personbeskatning, var oppositionen imod. At de gennemførte love tjener til at styrke regeringens beskæftigelsespolitik, kan næppe bestrides.

Til den balancerede økonomiske politik hører også de forslag, tinget senere på mødet i dag skal behandle til støtte for landbruget. Under de usikre afsætningsforhold for vore vigtigste landbrugseksportvarer var det vel ikke særlig mærkværdigt, at landbruget så stort på alle liberale principper og henvendte sig til regeringen om støtte til sikring af hjemmemarkedspriserne. Allerede sidste år gennemførtes for at imødekomme landbruget en kornlov, der i år er foreslået forlænget og ændret. Regeringen har samtidig foreslået at supplere den med en lov om hjemmemarkedspriserne for mælk og smør. For regeringen var og er det afgørende, at resultatet af det sidstnævnte lovforslag ikke